

מראי מקומות - מגילה

ל.

א. רב אמר מקדימין, דא"כ בצרי להו יומי שולחנות

כ' הרשב"א, דהאי דנקט האי, אע"ג דלרשב"ג הוא, היינו משום דמודה הוא בהא, דמשום שולחנות בעי' שיהו מקדימין וקורין מר"ח, וכ"ש לרבנן דבעינן שלשים [קודם ר"ח ניסן], וכן פרש"י, דבדעת רשב"ג אזלי'. והק' הרשב"א ע"ז, דהא אמרי' בדשמואל דסוף סוף חמיסר במעלי שבתא מיקלע, וכו', אי"ז יישוב אלא לדעת רשב"ג, אבל לרבנן מאי איכא למימיה. ולכן כ' הרשב"א דגם לרבנן צריכין לטעמא דשולחנות, ומאי דאמרי' לעיל מתני' דלא כרשב"ג, דאי כרשב"ג בחמיסר סגיא, ופרקינן אפי' תימא רשב"ג משום שולחנות, דלכא' משמע דלרבנן אי"צ לטעמא דשולחנות, די"ל דקורין בר"ח אדר משום שהוא ל' יום קודם ר"ח ניסן, כל זה אינו, דרק מעיקרא הי' ס"ל להגמ' כן, משום דלא סליק אדעתיה טעמא דשולחנות, ומשום דלא אשכחו ל' טעמא אחרינא להקדמת קריאה זו, תלו ל' בהקדמת שאלה ל' יום. וכל זה בהה"א, אבל למסקנא, דאמרי' דבדעת רשב"ג טעמא משום שולחנות, י"ל דגם בדרבנן כן [וכן הבאנו לעיל כ"ט] מהריטב"א]. וכ' עפ"ז לתרץ מה דלא מצינו דקורין פרשת המועדות ל' יום קודם כל רגל, והיינו משום דלמסקנא אין שום שייכות בין הקריאה לדין שאלה ל' יום.

ב. כיון דאיכא מוקפין דעבדי בחמיסר,

עשי' וזכירה בהדי הדדי קא אתיין

הק' הטורי אבן, הא עשיי' היינו משתה ושמחה, דזה נקרא עשיי' בכל מכלתין, דאילו למקרא מגילה זכירה קרינן ל'. ועוד, הא אין קורין את המגילה בשבת, וא"כ אין שייך לומר דקריאת המגילה וזכירה דפ' זכור בהדי הדדי נינהו. וא"כ, לכא' תמוה ממה דאי' בירושלמי דכשחל פורים בשבת,

עשיית הסעודה מאחרין ולא מקדימין [ע"ש טעם הירושלמי], וא"כ נמצא דבאמת אין כאן עשיי' וזכירה בהדדי, דזכירה בשבת והעשיי' ביום א', וסיים דיש ליישב. וע' במג"א (תרפ"ח, י') שהביא מש"כ הרלב"ח דעבדינן לסעודה בשבת, דלא כהשו"ע שם שפסק כהירושלמי הנ"ל, דעושים הסעודה ביום א'. וציין המג"א לגמרון, וכ' דראיות הרלב"ח אינן מוכרחות. וכ' המחצית השקל שם דאולי כוונת המג"א במש"כ דהראיות אינן מוכרחות היא, די"ל דבאמת הסעודה היא ביום א', אלא כיון דאינה אלא תשלומין לשבת, מקרי דבהדדי קאתי. א"נ, כיון דבשבת קורין ויבא עמלק ואומרים על הנסים, שפיר מקרי עשיי' בשבת.

ג. מאי שני, שני' להפסקה

פרש"י, כלומר, לאו ארישא קאי, אלא אסיפא, דקתני חל להיות בתוך השבת מקדימין לשעבר, ומפסיקין לשבת הבאה, ועלה קאי ואמר בשבת של אחר הפסקה קורין זכור. וכ' המהרש"א שאין כוונת רש"י לומר דאסיפא קאי, דהיינו דחל בתוך השבת דמפסיקין, דהא השתא לשמואל בחל להיות ר"ח בשבת נמי מפסיקין, אלא אסיפא דקתני מפסיקין בין שחל ר"ח בשבת ובין בתוך השבת קאי.

ד. ולא פליגי, הא דאיכלע ר"ח ניסן

בשבת, הא דאיכלע באמצע שבת

הק' הר"ן (י' בדפי הרי"ף), הא גם כשחל ר"ח ניסן בא' בשבת אין קורין פרשת פרה אדומה בשבת שלאחר פורים, לפי שבכה"ג חל פורים להיות בע"ש, והוי סימן זט"ו, דהיינו דמפסיקין בשבת של ט"ו באדר, ונמצא שאין קורין פ' פרה בשבת שאחר פורים. ותני' דעכ"פ הוי אחר פורים דמוקפין, דפורים דמוקפין הוא בשבת, ובשבת שלאחר זה קורין פ' פרה.